

Ștefan Vodă și codrul

Vasile Alecsandri

Ștefan-Vodă rătăcit
Intră-n codrul înfrunzit.
Codru-i zice: Domn viteaz!
Ce-ți curg lacrimi pe obraz?

Ah! îmi plâng ostașii mei
Morți, luptând ca niște zmei!
Codrul zice: Dragul meu,
Încetează plânsul tău,
Căci din brazii mei trufași
Face ți-oi voinici ostași
Ca să scapi biata moșie
De păgâni și de urgie.
Fă! răspunde mult voios
Domnul mândru, inimos.

Codrul puse a vui,
Brazii a-și însufleți,
Pe stejari a mi-i trezi.
Iar copacii mari și mici
Se făceau ostași voinici,
Și spre domn înaintau
Și din gură cuvântau:
Să trăiești, măria-ta!
Hai la luptă, hai, Ștefane;
Du-ne în hoardele dușmane!

Ștefan-vodă înveselea
Și la luptă purcedea
Peste munte și muncel
Cu tot codrul după el.
Vai de ungurul semeț
Ce lupta c-un brăduleț!
Vai de leah, vai de tătar
Ce luptau cu un stejar!